

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-05-29

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10272>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΘΝΟΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 64

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

29, ΜΑΪΟΥ 1885.

Τινὲς παρεπονήθησαν ὅτι ἦσαν σκληρὰ πολὺ ὅσα εἰς τὰ τελευταῖα δύο φύλλα περὶ φιλίας, εἰλικρινείας, ἀγάπης, τιμιότητος κλ. ἐγράψαμεν, ἀλλ' ἄρα γένοιον τῶν δύο εἶνε τὸ καλλίτερον; νὰ γείωνται ἔσα ἐγράψαμεν (μερικὰ δὲ καὶ χειρότερα ἀκόμη) καὶ νὰ σιωπῶνται, ἢ νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ σκοπῷ διορθώσεως; Ἡμεῖς εἰμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες θεωροῦν καλὸν νὰ μὴ κρύπτονται τὰ ἐλαττώματα, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον νὰ υπάρξῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον λαὸς ἡ κοινωμία ἢ καὶ ἀπλῶς ἀτομον ἀνευ τινὸς οἰουδῆτινος ἐλαττώματος μικροῦ ἢ μεγάλου, δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ καυχῶμεν ἡμεῖς (οἱ Κύπριοι, διότι ἦσαν γενικὰ τὰ γραφόμενά μας) ὅτι ἐξαιρετικῶς ἔχομεν ἐν πᾶσι καλῶς, δὲν εἶνε δὲ καθόλου ἐντροπὴ νὰ κατακρίνωνται δημοσίως τὰ ἄξια κατακρίσεως καθόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῆς δημοσιογραφικῆς εὐπρεπειας. Ἄπ' ἐναντίας μάλιστα ἡμεῖς βαπτίσαντες τὸ φύλλον μας Σατυρικόν, τὸ ὁποῖον ὅμως ὁμολογητέον, οὔτε γροῖαν σατυρικοῦ φύλλου φέρει, πλείστα ὅσα ἄξια σατύρας γινόμενα εἰς διάφορα τῆς νήσου μέρη ἀφίνομεν νὰ παρέρχωνται ἀπαρητήρητα, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ πολλοὶ λέγουσι «πρέπει νὰ ἦνε σατυρικά φύλλα τῶν ἄλλων μερῶν καὶ νὰ δῆς». Ἄλλ' ἡμεῖς τὸ στενὸν τοῦ τόπου μας βλέποντες, (διότι μετροῦμεθα εἰς τὰ δά-

κτυλα) δὲν δυνάμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ ἔχνη ἄλλων τοιούτων φύλλων, διότι, δὲν ἀγνοοῦμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι, καὶ ὑφ' οὐδενὸς θὰ ἐτυγχάνομεν ἠθικῆς ὑποστηρίξεως, καὶ ἀπηγορευμένη θὰ ἦτο ἡ εἰσὸς τοῦ φύλλου ἐν ταῖς οἰκίαις. Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων ἡ προσπάθειά μας περιστέρεται κυρίως εἰς δύο τινὰ; νὰ μὴ ἀφίνωμεν ὄλως ἀνεξελέγκτους πράξεις ἀξιομέπτους, διότι τότε μένει ἀνεκτέλεστος ὁ κυριώτερος προορισμὸς τοῦ φύλλου μας, νὰ μεταχειριζόμεθα δὲ γλῶσσαν ἠθικῆς, οὔδε τὸ εὐγενὲς κέντρον τῆς εὐθίκτου φιλοτιμίας ἡμῶν νὰ ἀμβλύνη, οὔτε ὅμως τόσον ἡπειὰ νὰ ἦνε ὥστε νὰ παρέρχεται ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπηρείας. Τοῦτο μέχρι σήμερον ἐπεδιώξαμεν καὶ τοῦτο παντοτε θὰ ἐπιδιώκομεν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ προγράμματός μας; κηρύττομεν δ' ὅτι ὅσον προθύμως δεχόμεθα πᾶσαν ἀντίρρῃσιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν ἐσφαλμένου τινὸς διαφόρου [ὅπερ καὶ ἐν Κύπρῳ βεβαίως καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον πιθανὸν νὰ συμβῇ] τόσον στεντορείως θὰ φωνάζωμεν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ λίθους δ' ἂν πρόκηται νὰ βληθῶμεν διὰ τοῦτο, πᾶσα λιθοβολὴ ἰσχυροτέρην ποιήσεται τὴν φωνὴν ἡμῶν πρὸς κήρυξιν τῆς ἀληθείας; ἀχρις οὐ ὑπὸ τῶν λίθων πνιγῆ. Ταῦτα πρὸς γνώσιν πολλῶν.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἀγ. Ἑλένης, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἑλλ. Σχολείου Λεμεσοῦ ἐστειλαν πρὸς τὴν Α. Ὑψ. τὸν διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου Κωνσταντίνου, διὰ τοῦ κ. Καλαύτης Ὑπ. Προξένου, τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

«Διαδόχῳ Κωνσταντίνῳ
Ἀθῆνας.

Μαθηταὶ Ἑλληνικῆς Σχολῆς εἰχόνται Ὑμ. Ὑψηλότητι ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ὑγίαν, εὐδοξίαν καὶ πανελλήνιον βασιλείαν.

Ὑπ. πρόξενος Γ. Καλαύτης.»

Χθὲς δὲ ἐλήφθη τηλεγραφικῶς αὐθις ἡ ἐξῆς ἀπάντησις:

«Ἑλλημι Προξένῳ Λεμεσοῦ.

Εὐχαριστῶ ὑμῖν καὶ Ἑλλ. σχολῆ ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις.

Κωνσταντίνος.»

Ἡ Κυβέρνησις ἤρχιτε νὰ τὰ κάμνη πάλιν (ἂν παρήτησε ποτέ). Μᾶς σύρει ἕνα τηλεγράφων κάμποσον φουσκωμένον ὅτι ἄρτι ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ μᾶς χαρίσῃ ὅλον τὸ ὕλικόν 54 μιλλίων ἀγγλικῶν σιδηροδρόμου, καὶ νὰ φροντίσωμεν ἡμεῖς νὰ βρωμεν χρήματα νὰ τὸν στρώσωμεν, μᾶς κάμνει λοιπὸν καὶ ἀνάπτουν ἡ ποδιαίς μας, καὶ ἐσπρέχαμεν ἄνω κάτω, νὰ χαράξωμεν (ἐπὶ χαρτοῦ τῶρα καὶ ὕστερα ἐπὶ γῆς) τὴν γραμμὴν ποῦ θὰ στρωθῆ, ποῦ θὰ γείναι οἱ σταθμοί, πόσον ναῦλον πρέπει νὰ πληρώνη, καθ' ἕνα καὶ κλ. καὶ ἐνῶ ἤτοιμαζόμεθα νὰ ὑ-

πογράφωμεν καὶ νὰ στείλωμεν τὸν εὐχαριστήριον τηλεγράφων, ἀστὸπ, μᾶς λέγει ἐμετάνωσα» καὶ οὐδὲ τοὺς κόπους τοῦ κάμαμεν τρέξε ἄνω τρέξε κάτω δὲν μᾶς τοὺς πληρώνει. Μᾶς εἶπε ν' ἀνοίξωμεν τὸ στόμα νὰ μᾶς βάλῃ ἐν λοκκοῦμι καὶ ἀφοῦ τ' ἀνοίξωμεν μᾶς τὸ ἀφῆκε κ' ἐγέμισεν ἀέρα. Μπράβω Κυρά Κυβέρνησις! Σ' εὐχριστοῦμεν! Δὲν πειράζει ὁμως. Μισὴ ἐντροπή δική σου, μισὴ δική μας· ἢ πάρε σὺ ὡς Κυβέρνησις τὸ μερίδιον τοῦ λέοντος καὶ δὲν μᾶς κακοφαίνεται.

Μετὰ τοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἐλθόντος χθὲς ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Ἀμστρογκ, ἦλθον καὶ περὶ τοὺς 80 ἀμαξηλάται οἱ ὅποιοι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς νήσου ἐστάλησαν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ 3 σελλινίων [ὡς ἐμάθομεν] εἰς Σουακίμ. Ἐπὶ τοῦ προσώπου των ὑπάρχει ἀκόμη ἀντανάκλασις τοῦ χρώματος τῶν Ἀράβων ἀνταρτῶν ὑφ' ὧν ὀλίγον ἔλειψε νὰ συλληφθῶσιν εἰς μάχην τινὰ καθ' ἣν οἱ Ἀραβες διέσπασαν τὸ τετράγωνον τῶν Ἀγγλων· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τετραγώνου ἔπαθον οἱ ὑπερασπίσαντες τοῦτους Ἰνδοὶ ἄχρις οὗ ταχέως ἐσχηματίσθη τὸ τετράγωνον. Βλέπειτε λοιπὸν ὅτι ἕνας τέτοιος φόβος τὴν καρδίαν εἶχε βάλῃ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐντυπωσῇ τὴν χροίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου. Καθ' ἃ ἐμάθομεν, ἔπαθον καὶ αὐτοὶ μίαν τέχνην. Ὅταν συνεφώνησαν διὰ νὰ πᾶν εἰς τὸ Σουακίμ ἔκαμαν, λέγουσιν, ἔγγραφα διὰ ἕξ μῆνας καὶ ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἀπέλυε πρὶν συμπληρωθῇ ἡ ἑξαμηνία ὑπεχρεοῦτο νὰ τοῖς πληρώσῃ σῶον τῆς ἑξαμηνίας τὸν μισθόν· τῶρα δὲ τοῖς ἐπλήρωσε μόνον 3½ μῆνας, καθ' οὓς εἰργάσθησαν, τοὺς ἐπῆρε τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς ἀπέλυσε. Ἀγνοοῦμεν ἂν τοῦτο εἶνε βέβαιον· θὰ πληροφορηθῶμεν ὁμως.

Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῶν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων διευθυντῶν τινων τῆς δεκάτης, ἐθεώρησε σκοπιμώτερον νὰ μεταλλάξῃ τὰς θέσεις τῶν ἄλλων, καὶ διευθυντῶν καὶ εἰσπρακτόρων, θεωροῦσα οὕτω δυσκολωτέραν τὴν εἰσχώρησιν τῶν καταχρήσεων, πλὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν λέγομεν ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ τίμιος εἶνε πάντοτε τίμιος, ἀφορμὴν πρὸς κατάχρησιν δίδει ὁ ἀνεπαρκὴς καὶ εὐτελεστάτος μισθὸς τὸν ὅποιον εἰς τοὺς Ναζιράδες καὶ εἰς τοὺς εἰσπρακτο-

ρχοὺς δίδει, ἀπλῶς καὶ μόνον, διότι εἶνε Κύπριοι. Δὲν δύνανται ἄρα γε οἱ ἐγγῶροι ὑπάλληλοι οἱ ὅποιοι εἶε ἐπιφορτισμένοι πάντοτε τὰς δυσκολωτέρας καὶ βραυτέρας τῶν ὑπηρεσιῶν νὰ χωνεύσῃ τὸσον μισθὸν ὅσον χωνεύει τὸ στομάχι τῶν Ἀγγλων ὑπαλλήλων τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία εἶνε 3—4 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ ἐντος πκλατίων τῶν πόλεων; Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ζῆσῃ εἰς εἰσπρακτῶν π.χ. ὅστις περιφέρεται ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὰ χωρία μὲ 4 μόνον λίρας τὸν μῆνα; Ἄχ Κυβέρνησις! Κυβέρνησις! τὰ κάστανα ὄλα τὰ τραβᾷς εἰς τὴν ποδιά σου· καὶ πᾶει καλὰ ἂν ἦτανε δικά σου, ἀλλὰ μὲ ψοιμιά ξένα ταγίζεις τὰ παιδιὰ σου.

Ὁ ἐκ Λάρνακος κάλλιτος νέος κ. Κωνσταντῖνος Μ. Κωνσταντινίδης ἀπὸ τινος κατέχων ἐνταῦθα τὴν θέσιν Ταμίου τοῦ Τελωνείου μετετέθη ὡς τοιοῦτος ἐν Λάρνακι, τὴν θέσιν δ' αὐτοῦ κατέλαβεν ὁ ἐκ Λάρνακος ἐπίσης κ. Ἀλέξανδρος Λοῖζου. Ὁφείλομεν νὰ δημολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδης κατ' ὄλην τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του ἔδειξε διαγωγὴν ἀνεπίληπτον, πᾶσαν δὲ εὐσχερίαν, ἀναρυσμένην ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν ταῖς καθημεριναῖς μετὰ πλείστον χωρῶν καὶ ἐμπορίων σχέσεσιν, ἐκωλύοντες πάντοτε διὰ προσήκους τρόπον κατωθώσας οὕτω ν' ἀφήσῃ πάντας εὐχαριστημένους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αἱ διαπραγματεύσεις Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐνῶ πρὶν ἐφώναζον μὲ ὄσπην δύναντι εἶχον ν' ἀποσυρθῇ ἡ Ρωσία καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ Ἀφγανικὰ σύνορα ἄλλως θὰ τιμωρηθῶσι διὰ τὴν ἀσθαδειάν των, τῶρα λέγουσιν ὅτι καὶ τὸ Χερὰτ καὶ ἔλον ἀκόμη τὸ Ἀφγανιστάν ἂν καταλάβωσιν οἱ Ρῶσοι εἶνε ἀδιάρκαρον δι' αὐτοὺς, ἀρκεῖ νὰ ὀχυρώσῃσι καλῶς τὰς Ἰνδίας των. Περιεργον ὁμως πῶς δὲν ἔλεγον τοῦτο ἐκ μίαις ἀρχῆς! Ἐδῶ φαίνεται ὅτι κάποιος συνεννόησις ἔγεινε μετὰ τῶν δύο τούτων Δυνάμεων τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα νὰ δοῦμεν ποῖα κεφαλὴ θὰ ὑποστῇ. Ὁ πονηρὸς Βίσμαρκ, ὁ ὅποιος εὖρε φαίνεται ὑπόμολιον καὶ στήριγμα καὶ ἀενάως νινεὶ τὴν γῆν, δὲν συμφέρει εἰς τὰ σχέδιά του νὰ λυθῇ εἰρηνικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ἀφ' ἐνός συμβουλεύει τὴν

Ρωσίαν εἰς κατακτήσεις ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ, ἀφ' ἑτέρου ἐρεθίζει παντοιοτρόπως τὴν Γαλλίαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τινὰ πολιτικὸν ἄνδρα, οἱ Ρῶσοι λέγουσιν ὅτι δύνανται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα διὰ συνεννόησεως μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ πρὸς θυσίαν τῆς Πύλης καὶ τῆς Περσίας. Ἡ μὲν Ρωσία νὰ λάβῃ τὴν Κων)πολιν, ν' ἀφήσῃ δὲ τὴν Ἀγγλίαν ἐλευθέραν νὰ καταλάβῃ τὴν Σμύρνην ἢ καὶ οἰονδήποτε ἄλλο τμήμα τοῦ Ὀθωμ. κράτους. Τὴν Ἰνδικὴν ἐγγυᾶται νὰ μὴ προσβάλλῃ τὴν Ρωσίαν, ἀλλ' ἄλλο δὲν ζητεῖ εἰμὴ διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ νὰ λάβῃ τὸν λιμένα Βουτσὶρ ὁ ὅποιος ἀνήκει εἰς τὴν Περσίαν, καὶ τὸν λιμένα Βενδερ Ἀβᾶς πρὸς τὸ Βελουχιτάν, ὁ ὅποιος κατ' ὄνομα διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ φιλοδοξία τῆς Ρωσσίας στρέφεται πρὸς τὴν Κων)πολιν, φαντάζεται δὲ ὅτι ἂν ἐπιτύχῃ τὴν συναίνεσιν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ κατὰ τῆς Τουρκίας σχέδιά της, μικρὰν θὰ εὖρη ἀντίπραξιν παρὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων.—Εἰς ὑποδηματοποιεῖον τοῦ Βερολίνου παρήγγειλεν ἡ Ρωσία 130,000 στρατιωτικῶν ὑποδημάτων πρὸς χρῆσιν τοῦ περσικοῦ παραδοτέων ὅσον ἐνίστι τάχιον. Ἐντὸς τοῦ Φιλ. κατωθὴ καὶ τοῦ (ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς θάλασσης) βυθίζει τορπίλλας εἰς τρόπον ὥστε διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἀγγλικὸς στόλος πρέπει νὰ θυσιάσῃ ἄρκετα πλοῖα καὶ χιλιάδας ἀνθρώπων.

—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας νοσεῖ.—Χολέρα ἐν Ἰσπανίᾳ.

—Ὁ θανὼν μέγιστος ποιητὴς τοῦ αἰῶνός μας Βίκτωρ Οὐγὼ τὴν προτεραίαν τοῦ θανάτου του ἔδωκεν ἐν περικαλύμματι εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ Βακερὺ τὰς τελευταίας του θελήσεις αἵτινες εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι: «Δωροδομαὶ 50 χιλιάδων φράγκων εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἐπιθυμῶ νὰ μεταφερθῶ εἰς τὸ Νεκροταφεῖον ἐν νεκροκραββάτῳ τῶν πτωχῶν. Ἀποποιῶμαι τὰς εὐχὰς πάσης Ἐκκλησίας. Ἐξαιτοῦμαι δέησιν παρὰ πάσης ψυχῆς. Πιστεύω εἰς τὸν Θεόν.» Ἀπεποιεῖτο τὰς εὐχὰς τῶν ἱερέων τοὺς ὁποίους πάντοτε εὐφύεσταντα ἐσατύριζεν. «Τὸ ὄχημα τῶν Ἐπισκόπων—ἔγραφέ ποτε—διέρχεται ὡς ἀστραπή, ἐν ὄνματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐπεριπάτει ἀνυπόδητος».

—Τῆς Σάμου διοικητῆς διαωρίσθη ὁ Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆς, τῆς δὲ Κρή-

της υποψήφια; τοιαύτος θρυλλείται δ' Ἀλέκο πασά; Βογορίδη;

— Ο Σάμπερλαιν δὲν ἐνέκρινε τὴν ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. — Ἐπιστολὴ ἐστάλησαν ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸν Γούσλεη νὰ μὴ ἀπέλθῃ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ νὰ περιμένῃ ἐν Καίρῳ νεωτέρας δόξης. — Ὁ Αἰγυπτιακὸς Βόσπορος ἤρξατο τῆς ἐκδόσεώς του 5 χιλ. ἀντίτυπα ἐπωλήθησαν αὐθημερόν. — Ἡ Ἀλεξάνδρεια συνδέεται μετὰ τοῦ Καίρου κατ' αὐτὰς διὰ τηλεφώνου.

— Διὰ τὴν νεωτάτην καὶ τελευταίαν κόρην τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, τὴν πριγκηπίσσαν Βεκτρίκην, νυμφευομένην ἤδη μετὰ τοῦ πριγκιποῦ Ἐρρίκου Βάτεμπεργ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἐτησίαι ἐπιχορήγησις, διὰ ψήφων 337 κατὰ 38, ἔξ χιλ. λίραι. Ὁ Ἀβουσερ ἀπαριθμῆσας ὅσα πρὸς τὴν Ἀνασσα ὡς βασιλικὴ χορηγία δίδονται (495 χιλ. λίραι), καὶ ὅσα ὡς χορηγίαι εἰς τοὺς βασιλόπαιδας, συμποσομένων ὄλων εἰς 700 χιλ. λίρας κατ' ἔτος, θεωρεῖ τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπέρογκον, καὶ "δὲν πρέπει, λέγει, νὰ δοθῇ νέα ἐπιχορήγησις, ὀφείλει δὲ ἡ Ἀνασσα νὰ σκέπτεται καὶ νὰ προνοῇ περὶ τῶν τέκνων τῆς".

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν λαμπρὸν μῆσον ἐφημέριον. Ἐλαίεν ἅπαντα τὰ ὑποπαλαιὰ ἐν οἷς ὑπάρταν γυναικὲς ἑλευθερίων ἡθῶν. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἑκείνου μῆσον ὡς πράττων ἰδοὺ οἱ ὑπαστηνοὶ μας;

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὁ κ. Μ. Steinberg ἀριστος βιβλιοδότης ἀφίκετο εἰς Λεμεσσόν. — Σπεύσατε ὅσοι ἔχετε βιβλία καὶ θέλετε εὐχαριστηθῆ διὰ τὴν στερεότητα καὶ τὴν καλὴν εὐρωπαϊκὴν τέχνην του.

Διὰ τῆς ἐν τινι διαφορῶ τοῦ τελευταίου φύλλου περὶ τῆς συστάσεως σχολῆς ἐν τῇ Ἱερ. Μ. Μαχαιράδος φράσεως "εἴθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα μοναστήρια εὐπωτέτερα τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα", ἐνόμισάν τινες ὑπερνιττόμεθα τὴν Ἱ. Μ. Κύκκου. Πρὸς διακρίδασι λοιπὸν τῆς τοιαύτης ὑπονοίας λέγομεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου εὐμαροῦσα εὐτυχῶς πατέρων εὐπαιδευτῶν καλλίστα συναισθανομένων τὰ καλὰ τῆς παιδείας, ὑπὸ δὲ τὴν διεύθυνσιν Ἡγουμένου πεφωτισμένου διατελοῦσα, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη συντηρεῖ Σχολὴν ἐν ἣ διδάσκουσιν Ἑλληνικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν πτερές τῆς Μονῆς τελειόφοιτοι τῆς Ἑλλ. Σχολῆς Λευκωσίας. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Φίλη "Σάλπιγξ" [παλαιά]

Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ ἀνέγνω διατριβὴν καθαπτομένην ἰατροῦ τινος καὶ φαρμακοποιῶ Λευκωσίας ὅτι δῆθεν οὐ τοὶ δημοσιεύουσι τὰς ἀσθενείας τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου. Πλὴν ἐπειδὴ τοῦτο εἶνε τι καταδικασμένον ὑπὸ τοῦ νόμου, παρακαλῶ τὸν Καίσερλίτικα γράψαντα, ὅπως κρυβῆ ἀσφαλτέρον, ἂν δὲν ἔγραψεν ἀναιδῆ ψευδῆ καὶ συκοφαντίας νὰ καταγγεῖλῃ ἀμέσως τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν φαρμακοποιὸν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην τιμωρίαν. Ἐὰν τοῦτο δὲν πράξῃ, τὸν ἀποκαλῶ ἀνανδρὸν συκοφάντην.

Ἐἰς ἑμερόληπτος.

Λευκωσία 15 [27 Μαΐου 85.

Ἐυρετε τί ἐκατάλαβα; [νὰ μὲ συγχωρῆτε ὅμως πῶς μόλις τώρα τὸ 'κατάλαβα] ἔάν κένεν δικαστήριον δίκαιον ἀποφασίστῃ νὰ κρεμασθῶσιν ὅλοι οἱ ἐφημεριδογράφοι, ἢ μετ' οἱ ἐφημεριδογράφοι τῆς Κύπρου (ἂ πᾶ μὲν ἄδικα τῶν ἀδίκων, καὶ πρῶτος ἐγώ. Ὁ μᾶς πάρῃ ἔς τὸν λαιμόν του τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκδῶσῃ μὴν τοὺς αὐτὴν χρυσὴν ἀπόφασιν καὶ ἡ ψυχὴ του δὲν θαῦρῃ ἄνεσιν. Μὰ διατί; θὰ μοῦ πῆτε: τὸ διότι θὰ εἶς τὸ 'πῶ ὕστερα.

Τῷ ἐν Λευκωσίᾳ χωριανῷ μου.

[συνίχθαι ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.]

Παρασταίῳ λέγει "σὺ τε καὶ ὁ πατήρ σου προσπαθεῖτε νὰ συστήσῃτε εἰς τὸ χωριὸν ὡς διδασκαλὸν τὸν πτωχὸν τῶ πνεύματι κλ." Εἰπέ τῷ ὅτι ὁ "πτωχὸς τῶ πνεύματι", ὡς ὁ ἀγγίνους [ἑμευαλισμένος καὶ ἀγχίνους γίνεται;] ἐκεῖνος τὸν ἀποκαλεῖ, ὃν μετὰ πολλοῦ πάθους ἀναφέρει, οὐκ ὀλίγον ὑπ' αὐτοῦ μισεῖται, διότι εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἀφήρησε τὴν μέχρι τινὸς περικαλύπτουσαν αὐτὸν λεοντήν, τὴν ἀπεκάλυψε καὶ τέλος τὸν ἐταπεινώσεν, εἶνε ἐκεῖνος ὅστις μαθητὴς ἐτιῶν, ἐδέησε νὰ διδάξῃ τελειοφίτου μαθητὰς τοὺς (τοῦ δολίως ὀπισθεν σου κρυπτομένῳ) ἐπὶ πενταετίαν ὄλην δηλ. παρ' αὐτῷ μαθητεύσαντας (πρὶν ἢ παρ' αὐτῷ μαθητεύσασιν ἐγνωρίζῃν ὀρθὴν κάπως ἀνάγνωσιν) καὶ ὅμως μὴ δυνηθέντας νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν α' τοῦ ἑλλην. σχολείου τάξιν [ἄς φαντασθῆ πλέον ὁ κόσμος ποίου εἶδους τσεκρλατονοδιδάσκαλος εἶνε] εἶνε τέλος ἐκεῖνος ὅστις προτροπῇ ἀνωτέρων του δωρεᾶν προὔγμναζεν αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ ἀχαρίστου ἐκεῖνου, ὅπως τὸν καταστήσῃ ἱκανὸν νὰ ἀκούσῃ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου. Ὁ δὲ ἀχαριστὸς ἐκεῖνος ἅμα μαθὼν τοῦτο, ὑπὸ πάθους πρὸς τὸν προγυμναστὴν ἑρωτώμενος, ἔγραψε πρὸς τὸν υἱὸν του νὰ μὴ προγυμνάζηται ὑπὸ τοῦ "πτωχοῦ τῶ πνεύματι".

Ταῦτα πάντα, χωριανέ μου, εἰσὶ γεγνηνὸτα ἄτινα ἅπαντες ἐντεῦθεν ἀνομολογοῦσιν. Ἐννοεῖται οἰκοθεν λοιπὸν ὅτι, ὁ "πτωχὸς τῶ πνεύματι" οὐδεμιᾶς χρήζει συστάσεως, ἀλλ' ἐσαεὶ θὰ τυγχάνῃ μείζονος ὑποστηρίξεως ἢ ὁ ἐντιμὸς ὑποβολεὺς σου, διότι τὴν ἱκανότητά του ἐμαρτύρησαν καὶ θὰ μαρτυρήσωσιν ἐτι πράγματα καὶ οὐχὶ κενὰ ἐπιδείξεις, οἷός προσπαθεῖ νὰ ἐπιδεικνύῃ ὁ ἴσως τῆς ἐποχῆς του. . . Ἐν τέλει, χωριανέ μου, εἰπέ τῷ ὅτι ἐκεῖνος μὲν μετὰ πέρμπει εἰς τὸν Θεόφραστον, ὃν, ὡς ἐνα τῶν τῆς ἀρχαιότητος φιλοσόφων ἀπαζομαι καὶ τιμῶ, ἐγὼ δὲ τὸν παραπέμπω καὶ δικαίως, εἰς τὸν Βάκχον, οὐ πιστότατος τυγχάνει ἀπαδός, ἐπίσης δ' εἰς τὴν γνωστὴν αὐτῷ π λ ὁ σ κ α ν, μεθ' ἧς εὐρίσκεται ἐν στενοτάτῃ σχέσει καὶ τυναφεία ἢ σαφέτερον καὶ ὀρθότερον εἰπεῖν, οὐδέποτε ἀποσπῶν αὐτὴν τῶν χειλέων του.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, χωριανέ μου, πλείψ δ' ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ Χωριανός σου.

Ἐν Ἀρνάκι τῇ 26 Μαΐου 85.

Κύριε Συντάκτα!

Κατακλυσμός.

Πολλὰ καὶ μεγάλα προετοιμασία διημεροῦντο διὰ τὴν πανηγυρίαν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ διὰ τὴν περιεπιποῦσαν ἰσχυρὴν τῆς Σελήτης ἡμῶν Ἀναστα.

Τὸ ἄνωγαν ἀπαραχθῆν μετὰ μετρητῆς εἰς τὰς χεῖρας περιερχομένη τῆς Προνοίας, πολλὰν δικαιώματα εἰς τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ στήσῃσι τὰ παρατηρήματα σου, καὶ πω-

λώτιν ἐν αὐταῖς τὰ πανηγυρικά των.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς Κυριακῆς αἱ ἀπειράριθμοι μουσικαὶ ἤχουν τοὺς διαφόρους χορούς των, ἵνα ἐρεθίσωσι τοὺς ἐπὶ τούτῳ κατελθόντας χωρικοὺς χορευτὰς.

Τὰ ποτήρια ρακῆς συνεκρούοντο ἄλληλοδιαδόχως καὶ οἱ ἰδρωτὲς κρουνηδὸν ἔρρεον ἐκ τῶν μετώπων τῶν πανηγυριστῶν.

Τὰ τεύτλα καὶ οἱ ὀρνέδες ἀντηχοῦντες εἰς τὴν ἀντίπερα Συρακὴν ὄχθην, προσεκάθουσαν τοὺς μέλλοντας νὰ καταγίνωσιν εἰς λεμβοδρομίας.

Σημαῖαι ὄλων τῶν ἔθνῶν ἠωροῦντο εἰς τοὺς ἰστούς τῶν λέμβων καὶ τῶν μαζούνων, ὅπως συντελεσοῦν εἰς τὸν καλλωπισμὸν των, καὶ ποικίλα πλήρη ρακῆς κατεβιβάζοντο ὑπὸ τῶν πανηγυριστῶν εἰς τὰς λέμβους, ἵνα διὰ ρακῆς καὶ ἀλμυροῦ ὕδατος ἐορτάσωσι καὶ ἐμβαπτίσωσι τὸν Ἑλληνισμόν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἀπῆρτετο ὁμοῦ πρὸς τοῦτο μὴ ἱερὰ χεῖρ ὅπως τελέσῃ τὴν ὀργιοτελεσίαν, καὶ τοιαύτη παρετηρήθη ἡ χεῖρ ἐνὸς διακόνου ἀρεσκομένου εἰς τὰς λεμβοδρομίας χάριν ἰσως. . . Πρωτοφανὲς διὰ τὴν πανηγυρίαν, νὰ φαίνεται ὡς νεάζων κομήτης τὸ τε-

καλυμαύχιον και μαλλιά, του εν λόγω Διακόνου.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Δευτέρας ἡ ἑορτὴ ἦτο πλέον ἡζωρὰ, διότι καὶ Βεγγαλικά φῶτα εἰκάζοντο καθ' ὅλην τὴν πόλιν εἰς τιμὴν τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης. Ἄργος.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

(συνέχεια)

Ἄρθ. 22. Ἀπὸ τοιούτων τρόπων ἐξελεγχθεῖσιν οἱ λογαριασμοὶ, ἐὰν ὑπάρχη περισσεύμα τότε, ἀφαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, τῶν φόρων καὶ τοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον θρόνον ὠρισμένου κανονικοῦ, τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ περισσεύματος νὰ χρησιμεύῃ διὰ τὰ ἐσθ' ἀμφια καὶ ἐκείνη τῆς ἐκκλησίας, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ εἰς ἐπιχορήγησιν τοῦ Σχολείου τῆς κοινότητος ἢ τῶν κοινοτήτων ἐπὶ ἀξιοχρέω ἑγγυήσει.

Περὶ Μοναστηρίων.

23. Ἡ τῶν κτημάτων τῶν μοναστηρίων διαχειρήσεις ὑπαγομένων εἰς δύο κατηγορίας, εἰς διατηρούμενα καὶ μὴ, δεόν νὰ γίνηται ὡς ἐξῆς: καθὼς καὶ πρὶν, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῶν μὲν διατηρουμένων μοναστηρίων ἢ διαχειρήσεως νὰ γίνηται διὰ τῶν ἡγουμένων ἢ ἐπιστατῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος καὶ ἐπικυρουμένων ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. [α] Ἀλλὰ κατ' ἕτος νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρήσεως αὐτῶν ἐνώπιον μιγτικῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κληρικῶν καὶ λαϊκῶν· μετὰ δὲ τὴν ἐξέλεξιν, ἀφαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν καὶ κτηματικῶν φόρων, ἐὰν ὑπάρχη περισσεύμα, νὰ χρησιμεύῃ ἢ εἰς ἐκπαίδευσιν κληρικῶν ἐν ταῖς θεολογικαῖς σχολαῖς τῆς Ἱερουσαλῆμ καὶ τῆς Κων)πόλεως, διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἑσθ' μαθημάτων καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου ἢ εἰς συντήρησιν μιᾶς ἱερατικῆς σχολῆς πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου, οὕτως ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Ἄρθ. 24. Τῶν δὲ μὴ διατηρουμένων μοναστηρίων ἢ διαχειρήσεις δεόν νὰ γίνηται ὡς καὶ πρὶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρχιερέων, ἀλλὰ νὰ ἐνοικιάζονται τὰ κτήματα ὑπὸ μιγτικῆς ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, διὰ δημοπρασίας καὶ νὰ παραδίδονται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τὸν παρέχοντα ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν. Ἐκ δὲ τῶν προσέδων αὐτῶν, ἀφαιρουμένων ὡς ἀνωτέρω, τῶν ἀναγκαίων δα-

[α] Ὅρα τὸν περὶ τούτων κανονισμόν τῆς ἐκκλησίας τῆς Κων)πόλεως, ὅστις μετὰ τινῶν μικρῶν τροπολογιῶν δύναται νὰ τῆθ' εἰς ἐνέργειαν ἀπράλλακτος ἄτε συντεταγμένος ὑπ' ἀνδρῶν σπουδαίων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν.

πανῶν, τὸ περισσεύμα νὰ χρησιμεύῃ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ συντήρησιν τῶν Μητροπόλεων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπικοῦ, μέχρις οὗ εὐρεθῇ ἄλλος τις τρόπος κατελληλότερος τοῦ παρόντος καὶ ἀσφαλέστερος. Ἐὰν δὲ καὶ ἐκ τῶν προσέδων τούτων, μετὰ τὴν ἐξέλεξιν, προκύψῃ πλεόνασμα νὰ χρησιμεύῃ α] εἰς συντήρησιν ἐνὸς διδασκαλείου πρὸς τελειοποίησιν δημοδιδασκάλων, καὶ β] εἰς συντήρησιν ἐνὸς ἀνωτέρου ἐκπαιδευτηρίου [Γυμνασίου] πρὸς διδάσασιν τῆς μέσης λεγομένης παιδείας. [β]

Τέλος

†

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἄλλα τινὰ ἐπουσιώδη ζητήματα κανονισθήσονται, ἀκολούθως, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς παρούσης ἐποχῆς. Σκοπὸς δὲ τοῦ παρόντος σχεδίου, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη δὲν εἶνε ἄλλος, εἰμὴ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τούτου ἂν ἔχη τι ὄρθον, διότι ἐκφράζει ὅπως διόλου γνώμην ἰδιωτικῆν, ἢ νὰ γίνῃ ἄλλο πληρέστερον ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων, αἵτινες ἐν περιλήψει περιέχουσι τ' ἀναγκαϊότερα, διότι βασιζονται, ὡς καὶ αἱ παραπομπαὶ δηλοῦσιν, εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐκκλ. τῆς Κων)πόλεως, εἰς τὸν καταστατικὸν νόμον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ Βεράτιον τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἐπικρατούσαν συνήθειαν. Ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξίσεως. Ἐὰν δὲ τις ἄλλος ἔχῃ καταλληλότερον σχέδιον νὰ προτείνῃ, λεγέτω καὶ συμβουλευέτω τὰ δέοντα, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Διότι τὸ ζήτημα εἶνε ἀπλῶς οικονομικὸν ἢ διαχειριστικὸν καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, ἵνα λάβῃ ἰσχὺν νόμου. Ἄλλως εἰς μάτην κοπιῶμεν ματαιολογοῦντες ἄνευ οὐδεμιᾶς πρακτικῆς ὠφελείας.

(β) Ἐὰν ἐγκριθῇ νὰ συγχωνευθῶσιν, αἱ εἰς εἶδος λεγόμεναι ζητεῖται, μετὰ τῶν λειτουργικῶν καὶ νὰ ἐρισθῇ ποσὸν τι χρηματικόν, ὅπερ ἐκάστη εἰκογένεια νὰ δίδῃ ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς ἐν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν π. χ. ἢ δὲ διανομῇ νὰ γείνη ἢ ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς δεκάτης (ἐφ' ὅσον εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ) καὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος (πτεμειτοῦ) ἢ ἐπὶ τοῦ κτηματικοῦ καὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος, τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, εἶνε ἐλπίς νὰ εὐρεθῇ ποσὸν ἰκανὸν νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν Μητροπόλεων καὶ πρὸς διὰδοσιν τῆς παιδείας. Ἄλλως μάτην κοπιῶμεν. Τὸ ἐν τοῖς οἰοθ' ἦνε πρὸς ἀσφάλειαν διὰ τὸν λαόν, διότι δὲν εἶχε νέος φόρος, ἀλλ' ἐκποίησις τοῦ ὅ,τι ἔδιδε πρὶν σημεντικὸν δὲ διὰ τὸν ἀνωτέρω κοινοφελῆ σκοπόν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 192—195
 ,, συνήθη γερά,, 170—185
 ,, χαλασμένα 120—160
 Ρακὴ σοῦμα ἢ ὀκὰ παρ. 60—65.
 σταφίδες 44—46
 σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 24—27.
 κριθή ,, ,, 13—14.

Λύσις τοῦ 63 αἰνίγματος

Ἐπ—εν—δύτης.

Αὐτὴρ ὁ κ. Ν. Κάρταλις Λεμησσοῦ.

Αἶνιγμα 64

Μὲ τὸν πόδα μου τὸν Ξέρην
 καὶ τὸ ξιφὸς τοῦ πατῶ
 τὴν καρδίαν καὶ τὸ κεφάλι,
 ἢ γυνὴ εἰς τὴν ἀγκάλην
 μου κρατεῖ καὶ τὴν κρατῶ.
 Ἄν τὰ δὴ μ' αὐτὰ ἀφήσῃ,
 ἄνευ τῆς οὐδὰς θὰ ζήσῃ.
 Ἐπ' αὐτῆς τότε θὰ στέκω
 θὰ σ' ἀνοίγω τοὺς αἰθέρας
 καὶ θὰ βλέπῃς τοὺς ἀστέρας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω τοῖς ἀξιοτίμοις συμπολίταις μου, ὅτι ἐσχάτως ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἐν Βηρυτῷ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς ὅπου διετελοῦν σπουδάζων τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, προτίθεμαι νὰ παραδίδω ἰδιαιτέρως εἰς τὸν βουλόμενον ἀντὶ συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Δύναμαι δὲ νὰ καταστήσω μισθῆν ἰκανοὺς διὰ τὴν τρίτην τάξιν, ἧτοι Junior Class, τῆς προμνημονευθείσης Σχολῆς.

Λευκωσία 31. 5. 85.

Ἀγαθοκλῆς Λ. Χριστοφίδης.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Καστῆν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινῶν ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πωλεῖται ἐπίσης μία μερὶς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτᾶν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίτου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἀνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεδάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.